

Nicolas Godin

Solowerk van het brein achter Air

In 1998 brak het Franse Air wereldwijd door met Moon Safari, een album vol sfeervolle pop, met de warme sounds van oude, analoge synths, Fender Rhodes- en Wurlitzer-piano's. Ook de baslijnen van Nicolas Godin, samen met Jean-Benoît Dunckel het brein achter de band, vielen direct op. Air maakte nog tien albums en nu komt Nicolas met zijn tweede soloalbum.

Om maar even de waarheid te vertellen: de uitslag van onze Bas Top 50 klopte natuurlijk niet, want de baslijn van La Femme d'Argent is de allerbeste. Okay, sorry, het is slechts mijn mening. Als ik een bas oppak, speel ik altijd die lijn van deze opener van Moon Safari en Nicolas Godin is de reden dat ik een naturel Höfner Club Bass en een turquoise Fender Mustang Bass heb. Ik kreeg Moon Safari ooit van mijn broer en diezelfde broer raadde een week voor het interview een serie op Netflix aan: Au Service De La France. Ik hoorde in de eerste aflevering die typische sixties bassound en aan het begin van de tweede aflevering zag ik zijn naam weer staan: Nicolas Godin. Deze soundtrack klinkt helemaal jaren zestig, terwijl zijn nieuwe album Concrete And Glass juist strak en modern klinkt. Een mooi uitgangspunt voor een interview dus.

Nicolas, allereerst bedankt voor je muziek. Ik ben een fan-boy en de baslijn van La Femme d'Argent is mijn favoriete lijn ooit.

'Dank je wel. Dat is te gek om te horen. Die lijn ontstond ooit in de studio, je weet op dat moment niet wat de impact zal zijn en het is bijzonder dat ik dit ruim twintig jaar later nog regelmatig van bassisten hoor!'

Je hebt een soloalbum uit en dat klinkt behoorlijk strak en modern. Je zegt dat de nummers zijn beïnvloed door architectuur. Leg dat eens uit?

'Ik studeerde architectuur en een van de eerste tracks die ik ooit in mijn homestudio in Parijs opnam was Modular Mix, een eerbetoon aan de architect Le Corbusier. Dat werd uiteindelijk de eerste Air-song (deze verscheen op de debuut-EP Premiers

Symptômes, die na Moon Safari opnieuw werd uitgegeven, CD). Ruim twintig jaar later sprak ik beeldend kunstenaar Xavier Veilhan en die liet me een lijst architecten zien. Hij wilde beelden maken, geïnspireerd door deze mensen, en ze bij hun gebouwen tentoonstellen. Behalve bijvoorbeeld Mies van der Rohe stond Le Corbusier er ook bij, dus ik werd getriggerd. Ik stelde voor een muziekstuk voor ieder gebouw te maken. Laat ik Le Corbusier weer als voorbeeld nemen: er staat een huis in Marseille dat als een soort Tetris-vorm in elkaar zit. Als je boven komt, kijk je uit over de Middellandse Zee. Je krijgt dus allerlei beelden te zien. Zo maakte ik eigenlijk een soort soundtrack voor de huizen. Na de tentoonstelling van beeld en geluid wilde ik meer. Ik ben naar de juiste zangers gaan zoeken - en ik heb mijn vocoder weer eens van stal gehaald - en ik wilde er een poppy geheel van maken. Een album dat gewoon prettig luisterbaar is. Pierre Rousseau hielp met arrangementen en productie en ik gaf hem de opdracht om vooral in hoeken en rechte lijnen te denken, net als de huizen.'

Concrete and Glass klinkt erg modern. De pakkende baslijn op Catch Yourself Falling, met Alexis Taylor, klinkt bijna alsof je pull-offs speelt.

'Ik ben voor dit album inderdaad op zoek gegaan naar een minder organisch geluid. Ik heb een Music Man StingRay en Sabre gekocht en die hoor je op de plaat. Dat geluid kreeg ik door hard met een plectrum te spelen.'

En volgens mij hoor ik ook synthbass?

'Als er geen basgitaar was, moet er toch laag zijn, maar op de meeste songs hoor je de Music Mans. Ik heb niet echt een synth >

'Ik zie mezelf als vakman. Iemand die weet hoe hij bepaalde sounds moet maken'